

Հովհաննես Թումանյան

Լուսաբացին

Ծուղրուղո՛ւ.

Աքլորը գիլ կանչեց թառին.

Ճի՛կ-ճի՛կ, ճի՛կ-ճի՛կ,

Չարթնեց սքնում ծիտը ծառին:

Ծուղրուղո՛ւ.

Խոսեց ծեգին երկրորդ բերան.

Հո-հո՛, հո-հո՛,

Նախիրն արդեն հանդը տարան:

Ծուղրուղո՛ւ.

Լույսը բացվեց երրորդ կանչին.

Վո՛ւյ-վո՛ւյ-վո՛ւյ-վո՛ւյ,

Նստեց նանը տեղի միջին:

1907